Minno ihholikko essa ja emma lats, ja siski ei olle welli ei sõssar mulle. Moista ärra, kes ta sis om?

Kosta: essi ollet, et kül essa lats, siski ei sa welles ei sõssares hennele essi.

Essa lats, emma lats, ja ommete ei olle kellegile poig?

Kosta: tüttar om.

Essandal ennamb jalgu kui sapid.
Paljos tal sapid kül om?

Kosta: üts ainokenne kiges!

Kunnas pois päta tarren, ja ellap priskist pälegi?

Kosta: kui pä pajast wälja pistap!

Mes se om, mes kaop, kui kaswatat,
ja kaswap kui kaotat?

Kosta: mulk om; panne päle, sis saap täus ja kaop ärra; wõtta mant, ja surembas kaswap.

Emma ollit mulle, emmas sa ma jälle sulle!
Mes se om?

Kosta: wessi olli jäele emma, ja jäest sai jälle wessi.

—m—

Wannambide kohhus.

1. Mõttelge, o wannemba, Mes teil laste hääs om tetta:
Kääge ni, et noremba Wõisse teist eenkirja nätta,
Kaswa hään nink tarkussen, Pühha loja tundmissen.

2. Ärge kandke útsind hoolt, Neide ihho katta, toita;
Ennamb püüdke ommalt poolt Neide hengi puhta hoita
Kigest pattu rojusses Nink se ilma kurjusses.

3. Tühhi om kik auw nink ön, Mes se petlik ilm neil' annap,
Kui neil pudup sõamen Hä, mes ussu-suggu kannap,
Ja, mes henge pühhendap, Jesuga neid ühhendap.

4. Näütke neile aigsaste, Kuis kik Jssät argast lonu; —
Mes ta Poig neil' armsaste Hennega om taiwast tonu,
Ja kuis Jesu armo hääl Heldest latsi kut up tääl.

5. Kaswatage holega Ommi latsi karristussen,
Waa nink hilja melega Jssa pole mannitsussen, —
Õnnistusses ilmale, Ommandusses taiwale.

6. Hoitke et se ilma lust Teije laste meelt ei petta,
Ei neid, — Jesu perrandust, — Pattu himmo wangi wõtta.
Oppeke neil' waggaust, Jesu puhtust, pühhaust.

7. Hoitke ka, et essi teist Latse pahhandust ei wõtta,
Nink et eal útski neist Ello-te päält ärra-tõtta.
Jesus hädda ähwardap Sell' ke latsi pahhandap.

4